

Flera viktiga teman har presenterats i Apostlagärningarnas första kapitlen: Andens verk, vikten av bön, kraften i namnet Jesus bl.a. I dagens textavsnitt ligger emfas på hur den första kristna gemenskapens sätt att leva vittnade om Guds närvaro bland sitt folk. Templet hade alltid varit den platsen som förknippades med Guds närvaro. Men vi minns hur eldslågorna delade på sig och dansade över folket på pingstdagen - nu visar Lukas på ett annat sätt hur gemenskapen levde med praxis som vittnade om deras tro.

Det vi gör med vår tid och pengar talar högt om vilken slags gemenskap man är.

Beskriv en tid i ditt liv när du har upplevd en känsla av gemenskap på ett särskilt starkt sätt.

Läs Apg. 4:32-5:11

Beskriv hur de troende levde. (4:32-35)

Vad är er reaktion till händelserna i Apg 4:36-5:11?

Varför var domen mot Ananias och Sappheira så hård?

Läs 3 Mos 10:1-6, och möjligen även 2 Samuelsboken 6:1-8. Ger dessa berättelser ett annat ljus i vilket vi kan tolka Ananias och Sappheiras situation?

Hur hanterar vi oärlighet bland kristna idag?

På vilka sätt eller i vilka livsområden frestas vi att inte vara ärliga idag?

Teolog N.T. Wright menar att Lukas ville visa att de första kristnas gemenskap fungerade som Templet – en plats av helgelse som var så stor att varje fel förstörades. Om vi åberopar Guds heliga och mäktiga kraft måste vi bara bereda för den möjligheten att han griper in redan i nuet.

Ett roligt citat från författaren Annie Dillard: "På det stora hela upplever jag att Kristna utanför katakomberna inte är tillräckligt medvetna om förhållandena. Har någon den blekaste aning om vilken sorts makt det är som vi så glatt åkallar? Eller, som jag misstänker, tror ingen på det? Kyrkorna betar sig som barn som leker med sina kemi-experimentlådor; och blandar ihop en sats sprängmedel för att fördriva tiden en söndag morgon. Det är galet att bära fina damhattar i kyrkan när vi alla borde ta på oss skyddshjälm. Kyrkvärdarna borde dela ut flytvästar och nödraketer, de borde binda oss till våra bänkar. För den sovande guden kanske vaknar och tar illa upp, eller den gud som är vaken kanske drar oss ut till en punkt bortom vilken det inte finns någon återvändo."

Läs Apg 5:12-42

Vi kan tycka att vem som helst skulle välkomna de underbara händelserna beskrivna i v.12-16. Hur reagerade Saddukéerna och översteprästerna och varför (5:17-29)?

Hur visade Gud sin godkännande av apostlarnas agerande?

N.T. Wright anmärker: Någonting som är fascinerande med Apostlagärningarna är att ingen visste vad de skulle kalla de första kristna. Det finns en förvirrande mångfald av namn och beskrivningar gett inte bara till apostlarna och deras närmaste men till hela rörelsen.

I Apg 5:20 säger ängeln att apostlarna ska vittna om "detta nya liv". Varför är "detta nya liv" en lämplig betäckning för tro på Jesus?

Vad var apostlarnas respons till Tempelrådets agerande?

Petrus påstående, "man måste lyda Gud mer än människor" är lätt att förstå. På vilka sätt är det lätt och svårt att leva efter apostlarnas förebild här?

Var Gamaliel's analys och råd (5:33-39) rätt eller fel? Förklara varför.

Apostlarna glädde sig över det faktum att de var värda att lida för Jesu namn. Hur kunde det vara en ära för dem (och oss?) att vara vanhedrad?